

נגד שיהפך לבעד

שיחת חוליין (לפני הבחירות)

חומר למערכת. סגרתי את רלת חדר העבודה בשימחה, ויצאתי למירפסת עם כוסי הקפה שלי. הים היה שקט כאילו שמע שיש שבתון. שמש של סוף החורף ליטפה ברכות. אנשים ישבו על החוף, והיה נרמה לי שהם נראים יותר שלווים. לא צריכים להגיע לארוחת-צהריים אצל הסבתות. באופק שטה אונייה גדולה וקרוב מאוד לחוף שטו להן לאט לאט כמה סירות-מיפרש. שלושה חיילים עברו על החוף בלי נשק. כאילו חיילים של כמה יזמן שלום. כלב שחור בתנועתו של חתול קיפץ על החול. אבא הגיף את ילדו גבוהגבוה. פתאום ראיתי את צ'יץ, בחולצה שחורה ובמיכנסים שחורים (אולי זה היה כחול-כהה), אבל מהמירפסת זה נראה שחור) כטיול שיכונע אחרון בחוף. האנשים השרועים על החוף לא היוו איבר. רק כמה ילדים קטנים התאספו לידו והוא אמר להם משהו. אחר-כך צ'יץ נעלם לכיוון דרום. השמש הכניסה לי לעצמות את כל החום הנהדר שיצא לי בחודשי החורף. בחורה צעירה במיכנסים מופשלים הלכה בתוך המים וקראה ספר. הכל היה כמעט מושלם. רק הטיקטיקטיקטיק של המטקות הפריע קצת. קמתי, לקחתי את הווקסן, שמתי בתוכו איזה רחמנינוב וחזרתי אל הים והשבתון. שלוש שעות ישבנו ביחד, רחמנינוב, אני, השבתון והים ונהנינו בלי סוף. אולי בכל זאת רעיון השבתון לא היה כליכך רע. באמת לא צריך להיות כל הזמן נגד, אמרתי לעצמי.

תרעו לכם שאני הייתי מאוד נגד השבתון ביום-הבחירות למועצות המקומיות. באמת קישקוש השבתון הזה. בשביל ללכת לבית-הספר הקרוב או לקופת-החולים הקרובה, להראות תעודות-זהות ולהכניס פתק לתוך הקלפי, צריך יום חופש? גועל נפש ממש. שלא לדבר על כיוצא ב-200 מיליון שקל. את זה אמרו לי, אני לא מבינה בדיוק איך הגיעו לסכום הזה. אבל אריה דרעי ממישרד-הפנים לא מתחשב בי, והוחלט שכל העם יהיה בשבתון. בעיקר עיצבן אותי ששני הילדים שלי יישארו בבית, ובטח יריבו כל היום ויהיה רעש ואי-אפשר יהיה לעבוד. בערב השבתון הלכתי לישון ממש מעוצבנת לגמרי. בבוקר קמתי ב-9:00, כי לא הייתי צריכה להעיר את הילדים ב-7:00 לבית-הספר. עד שקמתי הם סידרו לעצמם ביקורים אצל חברים. האחד יצא מהבית ב-9:30 לחברו, והאחר יצא ב-10:00 הבעל, אגב, בדיוק נסע לחו"ל. נשארתי לבד בבית. הכנתי לעצמי קפה, והתפלאתי מאוד שהצלחתי להכין אותו מהתחלה עד הסוף בלי שהטלפון יצלצל. ברדתי את המכשיר והסתבר שהוא פועל. אנשים, כנראה, לא באו לעבודה ולכן הם לא מצלצלים אלי. כבר התחלה טובה. נכנסתי לחדר-העבודה שלי, כמו סוס שהולך לאבוס, ואז הסתבר לי שיום שלישי הוא היום היחיד בשבוע שבוים אחריו אני לא צריכה למסור שום

הלו, שלום, זאת מי שמחת שמי? לא, זה רק חלק מהמישמחה. טוב. כאן מדברים ממטה-הבחירות של... האם מותר לדעת את מי תבחרו לראש-עירייה? כן. אני בעד טדי קולק. מה, אתם תושבי ירושלים? לא, אנחנו תל-אביבים. אז אתם לא יכולים לבחור עבור טדי קולק. מה זאת אומרת, כידוע לי זאת ארץ דמוקרטית, ואני אבחר עבור מי שאני רוצה!

טדי קולק

לא יודעת איך להסביר לך...

כמובן, אבל לכל עיר יש המועמדים שלה, את יכולה לבחור רק עבור מועמדים בתל-אביב.

אבל המועמדים של תל-אביב לא כל-כך מוצאים חן בעיני, אני רוצה קולק.

אבל את לא יכולה! אין דבר כזה. קולק מועמד לראש-העירייה? אז אני מצביעה בשבילו!

אבל הוא בירושלים. מה איכפת לי.

תראי, גברת, אני לא יודעת איך להסביר לך, אולי תחכי על הקו, אני אבקש ממישהו כאן.

לא, אין לי זמן. תשמעי, אני מצביעה עבור טדי קולק, וזהו.

טוב, סליחה ושלום.

★ ★ ★

אם למי שמחת שמי יצא שם של דבילים פרימיטיבים וחולי-נפש - תדעו מאיפה זה הגיע.

מכונת גילוח עם מסג' מניק-שייב, מכשיר גילוח מתוצרת הארץ הנטען בחשמל. עליידי הטי ענה של כמה שעות בחשמל, רוטט סכיני-הגילוח שבראש הידית, ותוך כדאי הרטט הוא מגלח ועושה מסג' לעור הפנים. אני, באופן אישי, לא מתגלחת. בעלי המזוקן החליט שהוא יוריד את הזקן שלו רק עם בוא השלום (הצחיק אותי). אבל גבר צעיר אחד ממכרי אמר לי שמניק שייב עושה לו הרגשה שהממציאים חושבים גם עליו, ולא רק על הנשים וזה נעים לו. 89 שקלים בשביל עור חלק והרגשה לאומית טובה.

חדשות טובות לצרכנים

לכשות על הפח וכמובן הכי גרוע... נקרות כשהן מלאות. ברגע ששקית-זבל נקרעת בחדר-המדרגות גות וכל תכולתה נושרת, אני יכולה להרוג בך אדם, להפציץ את עקבה או להחזיר את ירושלים מרוב עצבים. בשבילי הסיפור הזה, של השקיות, נגמר. הגיעו ארצה שקיות אלפא-פק, ארוזות בקופסה קטנה, נשלפות בקלות, נפתחות בלי בעיה, מתלבשות בקלות על הפח, לא נקרעות ונוחות לנשיאה בגלל הסרט הצמוד אליהן. נכון שזה תוצרת חוץ, שברוך כלל אני לא קונה, אבל לכל כלל יש יוצאים ממנו. זה אחד מהם. קופסה של 20 שקיות - לפח של 20 ליטר - 7.60 שקלים ויש גדולות יותר וגדולות במיוחד.

★ ★ ★

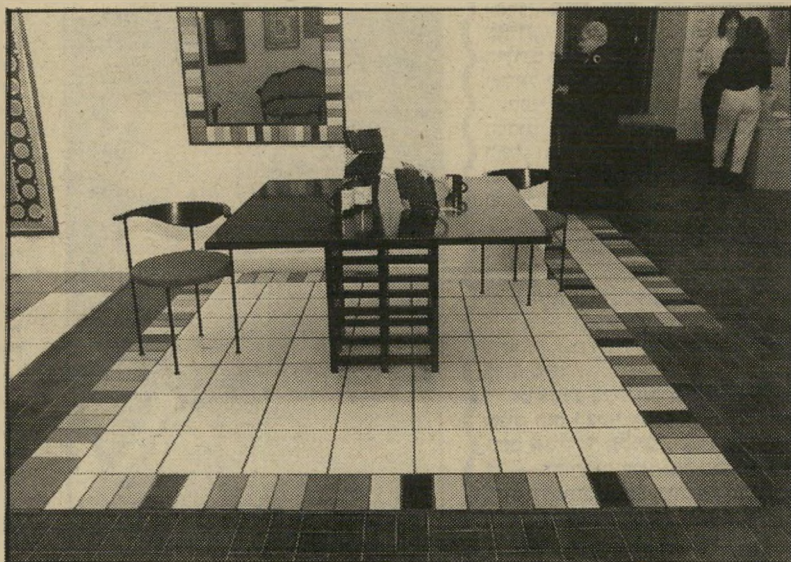
הראש היהודי ממציא לנו פטנטים, ולפעמים הם באמת משגעים. כמו הפטנט האחרון של נוב קרמיקה.

אם אתה קם בבוקר ומרגיש שהריצפה של הדירה שלך משעממת עד מוות, וגם נראית ישנה ודהויה ומלאת כתמים של שנים, עשה לעצמך כוס קפה, אולי איזה טוסט קטן, ושים פעמך לאחת מהגויות נוב קרמיקה.

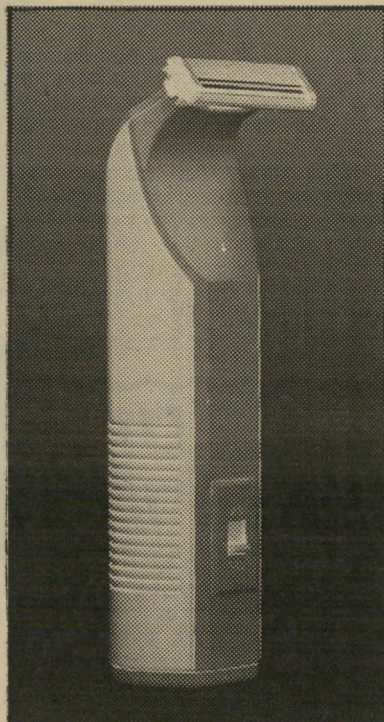
שם תגיד שאתה רוצה לרצף מחדש את הדירה או החדר באריחי-קרמיקה (בשלל צבעים וצורות). קנה ערכת "עשה זאת בעצמך", הכוללת את כל כליה-העבודה, לריצוף מחדש, ב-89 שקלים, ואז פנה לבחירת האריחים. בקש את חוברת הרעי-יוגות. בחר את הצבעים והצורות. העמס על המכונית את האריחים שכחת ואת ערכת העבד-דה וחזור הביתה.

החלף לבגדי-עבודה, תתיישב על הריצפה ותתחיל לעבוד. הפואנטה של כל העסק שאת האריחים החדשים אפשר להרכיב על הישנים. זוג חרוץ יכול לשנות את הסלון ביום-עבודה אחד. המחיר בסביבות 52 שקלים למטר מרובע, כלומר, חדר ב-1000 שקלים. ראיתי את זה - משגע.

★ ★ ★

סינת ישיבה מרוצפת של "נגב קרמיקה" עושה זאת בעצמך

מכונת הגילוח החשמלית 'גילוח מסג' - הראש היהודי ממציא פטנטים

כן, זה נכון שהחימוש הגרעיני בעולם ישיפע על חיינו, וגם התפתחות התעשייה ביפאן לא

המחלקה לספרות

רוטטה, בתו של הרון, היתה הנערה היפה ביותר ברחבי הממלכה. אבירים רבים ניסו לכבוש את ליבה, אך לשווא. יום אחד הגיע טרוברדור מארץ רחוקה. היה הטרוברדור עומד בשער הסירה, מנגן סרנודה נוגות ולוגם תה פקעות ורדים והיבסיקוס. התמוגו ניהוחות התה וצלילי הגיטרה זה בזה, נישאו עד לחלונה של רוטטה ושבו את ליבה.

הבוקר עלה על כפר הרייגים. רוח חמה ויבשה מן הים הגיעה לחלונה של מוניטה היפה. שנה בדיוק חלפה מאז הפליג אהובה הספן לדרכו. ירדה מוניטה אל הגן, קטפה עלי מנטה והכנינה לה תה צמחים מרענן. נישאו ניהוחות התה אל הים והפכו לרוח קריה, צלולה ונעימה... ועל קו הרקיע הופיע קצהו של מיפרש לבן.

קמיליה היתה יורדת לכר-הרשא שלידי החורף שה הסגולה ונפגשת בחשאי עם אהובה הנורו. שם היו יושבים שניהם, לוגמים תה קמומיל מספלים

קטנים וקוראים אגדות מתוך ספר ישן. היה נוחות התה נושא אותם לעולמות רחוקים... ובסופו של היום, היו דפי הספר הופכים למאות פרפרים צהובים שרקדו בין שיחי הקמומיל.

בנקשה. מי זה אמר לכם שפסה הרומנטיקה מן העולם? זה נכון שספרים כבר לא כותבים עליה יותר, אבל על אריות תה צמחים של ויסוצקי היא (הרומנטיקה) חרוטה לנצח. אז אם במיקרה לא הספקתם לקנות ספר חדש, אין לכם סיפריה ציבורית ליד הבית, תיכנסו לסופרמרקט הקרוב למקום מגוריכם, קנו חבילת תה צמחים וקראו בתנאה את עלילותיהן של רוזיטה, מוניטה וקמיליה.

תודה לבני אסף שבמקום שיעורי-בית קורא תוויות של כל דבר.